

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEDE KAMER

ARREST

nr. S/2010/0040 van 30 juli 2010
in de zaak 2010/0227/SA/2/0211

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Godfried DE SMEDT
kantoor houdende te 9160 Lokeren, Roomstraat 40
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering ingesteld bij aangetekende brief van 25 februari 2010 strekt tot de schorsing en de vernietiging van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 januari 2010 waarbij het administratief beroep van tegen het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan van 4 december 2009 onontvankelijk werd verklaard.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente De Haan had bij besluit van 4 december 2009 aan de stedenbouwkundige vergunning verleend voor de oprichting van een woning gelegen te 8420 Wenduine, , ten kadaster gekend onder .

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft tijdig een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 1 juni 2010, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De heer Alex VAN RIE die verschijnt voor de verwerende partij werd gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en derhalve van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. FEITEN

Met een ontvangstbewijs afgeleverd op 15 oktober 2009 dienen [REDACTED] een stedenbouwkundige aanvraag in tot het slopen van een garage en het oprichten van een woonhuis met ruimte voor het uitoefenen van een vrij beroep, met name het begeleiden van yoga- en meditatie sessies.

Volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan Brugge-Oostkust, gewijzigd naar Oostende-Middenkust bij ministerieel besluit van 14 oktober 1992, is het bouwperceel gelegen in een woongebied.

Het perceel is tevens gelegen binnen de grenzen van het bij ministerieel besluit van 27 april 2004 goedgekeurd bijzonder plan van aanleg Wenduine Centrum en bevindt zich aldaar in een residentieel woongebied, alwaar de bestemmingsvoorschriften van zone twee het volgende voorzien: *“het terrein is in hoofdzaak bestemd voor een eengezinswoning en/of kangoeroewoning met de daarbij horende koeren en hovingen. Daarnaast kan maximaal 30 % van de vloeroppervlakte worden ingevuld als bergingen aansluitend bij de woonfunctie of voor het uitoefenen van een vrij beroep”*.

Het bouwperceel is niet gelegen binnen de grenzen van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Het college van burgemeester en schepenen leverde bij besluit van 4 december 2009 de stedenbouwkundige vergunning af onder de volgende motivering:

“ ...

Het terrein is gelegen in een residentiële buurt binnen de verstedelijkte kern van de deelgemeente Wenduine. De bebouwing varieert van gesloten, halfopen tot open bebouwing.

Het ontwerp is inhoudelijk aanvaardbaar en functioneel inpasbaar. De ruimtelijke impact is eerder beperkt en brengt geen onaanvaardbare hinder voor de omgeving met zich mee. Het ontwerp heeft geen significante impact op de mobiliteit.

De materiaalkeuze en de bestemming van het gebouw, de schaal en het ruimtegebruik zijn niet strijdig met de beoogde ruimtelijke ontwikkeling van het gebied.

....”

Deze stedenbouwkundige vergunning werd op het terrein aangeplakt vanaf 12 december 2009.

De verzoekende partij tekende tegen deze stedenbouwkundige vergunning administratief beroep aan bij verwerende partij en dit middels aangetekende brief van 11 januari 2010.

Bij besluit van 28 januari 2010 besliste de verwerende partij tot de onontvankelijkheid van het ingestelde beroep en dit onder de volgende motivering:

“ ...

Op 11/01/2010 heeft [REDACTED] beroep ingesteld tegen de beslissing van het schepencollege van DE HAAN houdende vergunning aan .... tot het bouwen van een huis.

Art. 7.5.8 §2 lid 4 Codex bepaalt dat beroepsdossiers die bij de deputatie worden betekend vanaf 1 september 2009 volledig worden behandeld overeenkomstig de regelingen vastgelegd bij of krachtens artikel 4.7.21 tot en met 4.7.25 van de Codex.

Overeenkomstig artikel 4.7.21 §4 lid 2 Codex dient de indiener van het beroep gelijktijdig en per beveiligde zending een afschrift van het beroepschrift te bezorgen aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager. Aan de deputatie wordt, op straffe van onontvankelijkheid van het beroep, een bewijs bezorgd van deze beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager.

Aan de deputatie is van deze gelijktijdige bezorging tot op heden geen enkel bewijs bezorgd.

Artikel 1 §1 van het beroepenbesluit stelt dat het beroepschrift tevens een omschrijving omvat van de hinder of nadelen die de appellant ondervindt ingevolge de bestreden beslissing, en dit op straffe van onontvankelijkheid. Beroeper blijkt een naamloze vennootschap te zijn met maatschappelijk zetel te Ransst. Uit het beroepschrift kan evenwel niet opgemaakt worden in welke mate beroeper ingevolge de bestreden beslissing rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden.

Verder bepaalt artikel 1 §1 van het beroepenbesluit dat het beroepschrift op straffe van onontvankelijkheid de identificatie van de bestreden beslissing en van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing vermeldt.

In casu bevat het beroepschrift geen identificatie van het onroerend goed dat het voorwerp uitmaakt van deze beslissing.

Tenslotte dient het beroepschrift vergezeld te zijn van een attest van aanplakking. Dit is in casu niet het geval.

Om al deze redenen dient dan ook te worden besloten dat het ingestelde beroepschrift onontvankelijk is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid *ratione temporis*

Uit het dossier blijkt niet wanneer de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd betekend.

In ieder geval dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij binnen de maand na de bestreden beslissing beroep heeft aangetekend, en dat het beroep, ingesteld bij aangetekende brief van 25 februari 2010 derhalve tijdig is.

B. Ontvankelijkheid met betrekking tot de hoedanigheid van de verzoekende partij

De verwerende partij roept de onontvankelijkheid van de vordering in omdat niet blijkt dat de Raad van Bestuur of enig ander bevoegd orgaan van de verzoekende partij tijdig beslist heeft tot het instellen van het beroep.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij heeft inmiddels haar statuten bij haar dossier gevoegd, alsmede de aan haar bestuurders verleende mandaten en de beslissing van haar raad van bestuur om in rechte op te treden.

Een onderzoek van en een uitspraak over deze exceptie dringt zich derhalve slechts op wanneer zou blijken dat de voorwaarden om de gevorderde schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit echter niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van artikel 4.8.13 VCRO en artikel 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

Verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel als volgt:

“ ...

Het nadeel dat verzoekster zullen ondervinden is niet louter hypothetisch en moreel.

Door de uitvoering van het bouwwerk, waarvan prima facie kan vastgesteld worden dat zij faliekant in strijd met het geldend BPA, zullen verzoekster dagdagelijks geconfronteerd worden met overlast en mingenot welke niet louter financieel kan hersteld worden, immers eens het gebouw is opgericht zal verzoekster geconfronteerd worden met:

- *Rechtstreeks inkijk door de bewoners en de klanten van het [REDACTED]*
- *Overmatige geluid en mobiliteitshinder*
- *Drastische inperking van zonnelicht met verregaande ecologische impact*

...”

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In casu beperkt verzoekende partij zich louter tot het stellen dat eens het gebouw wordt opgericht zij geconfronteerd zal worden met

- *rechtstreekse inkijk door de bewoners en de klanten van het [REDACTED];*
- *overmatige geluid en mobiliteits hinder;*
- *drastische inperking van zonlicht met verregaande ecologische impact.*

Evenwel wordt op geen enkele wijze aangevoerd waarop de opgeworpen nadelen ingevolge de bestreden beslissing zal worden gerealiseerd. Meer nog, er wordt op geen enkele wijze aangetoond waarom de opgeworpen nadelen nog moeilijk zouden kunnen worden hersteld, indien de vordering zou zijn onderzocht volgens de gewone vernietigingsprocedure.

Met andere woorden, er wordt met geen enkel concrete en feitelijke gegeven aangetoond dat er sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Bovendien mogen de opgeworpen nadelen niet het gevolg zijn van het eigen optreden van verzoekende partij. De bestreden beslissing heeft namelijk het beroep van verzoekende partij onontvankelijk verklaard omdat het beroepschrift niet was ingediend conform de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en haar uitvoeringsbesluiten. De opgeworpen nadelen zijn dan ook niet het gevolg van de bestreden beslissing, maar van een onzorgvuldig optreden van de verzoekende partij.

Uit dit alles dient te worden geconcludeerd dat er hoegenaamd geen sprake kan zijn van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

...”

Beoordeling door de Raad

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl. 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627*).

Dit betekent dat de Raad slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zal overgaan op voorwaarde dat de verzoekende partij aantoont:

- dat zij bij een eventuele tenuitvoerlegging een persoonlijk ernstig nadeel zal ondervinden, wat inhoudt dat zij de aard en de omvang van het te verwachten nadeel in concreto dient aan te duiden,
- en dat zij de moeilijke herstelbaarheid van dit nadeel dient aan te tonen.

Dit alles moet de verzoekende partij doen aan de hand van concrete feiten en gegevens opgenomen in het inleidend verzoekschrift. Met later bijgebrachte stukken kan, gelet op artikel 4.8.22 VCRO, géén rekening worden gehouden. Bovendien moet het aangevoerde ernstig nadeel een rechtstreekse oorzaak hebben in de bestreden beslissing.

Volgende elementen roept de verzoekende partij in als zijnde het moeilijk te herstellen ernstig nadeel:

- Rechtstreekse inkijk door de bewoners en de klanten van het Yoga en Meditatiecentrum;
- Overmatige geluids- en mobiliteitshinder;
- Drastische inperking van zonlicht met verregaande ecologische impact.

Als rechtspersoon kan de verzoekende partij geen nadeel lijden dat bestaat uit een vermindering of hinder van de privacy, lawaaihinder of mobiliteitshinder, wegname van zonlicht en aantasting van ecologische aard, aangezien dit voor haar als rechtspersoon geen persoonlijk nadeel is. Verzoekende partij toont het tegendeel niet aan.

Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

De Raad wijst er bovendien op dat de door de verzoekende partij gedane uiteenzetting ook geen afdoende concrete en precieze gegevens bevat die aannemelijk zouden maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing – in casu is enkel de beslissing van de deputatie vatbaar voor schorsing van tenuitvoerlegging – een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel werd vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aannemelijk maakt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek van de redenen die de schorsing van de bestreden beslissing kunnen rechtvaardigen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 28 januari 2010 wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 30 juli 2010, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Eddie CLYBOUW

Hilde LIEVENS